

Már jár a mentők babakocsija

Sajátos rohamkocsi bukkant fel néhány napja a fővárosban. Külsőleg semmiben sem különbözik társaitól, ám belülről nézve látszik: ez más, mint a többi. A speciális, gyermekmentésre átalakított rohamkocsi jelenleg egyedülálló az országban. Felszereltsége és a harmincegy magasan képzett szakorvos jóvoltából a bajba jutott gyerekek életésélyei jelentősen javultak.

Példaértékű vállalkozásba fogtak az Országos Mentőszolgálat Budapesti Szervezeténél. Április elsején üzembe állították az ország első gyermekmentésre átalakított rohamkocsiját. A kétszázharماس (avagy szolgálati becenevén a babakocsi) életre keltése amolyan igazi sikertörténet. Az ötlet szülői dr. Gesztesi Éva gyermekorvos és László Endre Márton (aki képzettségét tekintve mentőápoló és sajtómenedzser). Mindketten a Magyar Máltai Mentőszolgálatnál dolgoztak, amikor felvetődött bennük a gyerekrohamkocsi gondolata. Elképzelésüket megosztották a mentőszolgálat illetékeivel. Az országos és a fővárosi szervezet vezetője egyaránt pozitívan fogadta az ötletet. Dr. Andics László, az OMSZ Budapesti Szervezetének főorvosa a rendelkezésükre bocsátott egy felszerelt Mercedes rohamkocsit is.

Ezután az egykori mentő- és iskola-társak létrehozták a Szent Márton Alapítványt, melynek négy tagja és néhány ezer forint kezdőtőkéje volt. Az alapítvány vagyona napról napra dagadt. A legtöbben (főként cégek) azonban nem pénzt, hanem műszereket, berendezéseket és egyszer használatos eszközöket adományoztak a gyermekmentőknek. Néhány hónap alatt az autót szinte teljesen átalakították. Mára tízmilliós felszerelés van a babakocsiban, olyan, amelyet a többi mentőautóban keresve sem talál-nánk. A kétszázhármason – többek között – speciális lélegeztetőgép és a kruppos (fulladásos rohamokkal küzdő) gyerekek ellátásához nélkülözhetetlen ultrahangos párasító berendezés is van. Mindemellert az autó belső falát mesefi-

gurák képei díszítik, a személyzet állandó tagja pedig egy plüssmaci.

A fővárosi mentőszolgálatnál tavaly csaknem négyezer gyerekriasztást regisztráltak, így tudni lehetett, a babakocsi személyzetének nem sok ideje lesz a kávézásra. Az irányítók hamar rászoktak a babakocsira, sőt vészhelyzetben – vagyis, ha minden autó helyszínén van – felnőttekhez is kiküldik a speciális mentőt. (Hiszen a kocsi felszereltsége a felnőttellátást is lehetővé teszi.) A Szent Márton Alapítványnál a kezdeti sikerek ellenére – vagy éppen ezért – lázasan munkálkodnak. Hangyamód gyűjtögetik a pénzt egy saját EKG-készülékre.

A kétszázharماس naponta átlagosan nyolcszor vonul ki. A csapatnak har-

mincegy magasan képzett intenzív gyermekorvos, öt ápoló és öt gépkocsivezető tagja van. Mindannyian ingyenesen teljesítenek szolgálatot. A mentőknél ugyanis – akárcsak az egészségügy más területein – időközben létszámstopot rendeltek el, ami azt jelenti, hogy a babakocsin dolgozókat nem vehetik állományba. Mi motiválja őket, hogy szabadnapjukat e komoly, embert próbáló munkával töltsék? A segíteni akarás – gondolják a legtöbben. Ez igaz is, de itt ennél sokkal többről van szó. A mentőszolgálat – bárhogy szépítjük is a dolgot – felnőttekre specializálódott, így megfelelő műszerek, berendezések és a gyereksürgősségi ellátásban kevésbé jártas orvosok híján a helyszínre kivonuló ro-

hamkocsi személyzete időnként tehetetlen volt. „Jó érzés a kórházban viszontlátni azt a gyereket, akit előző nap a mi csapatunk mentett meg” – mondja egy fiatal doktornő.

Kedves – állapítja meg egy Markó utcában sétálgató idős úr, miután beles az ablakon. A kocsi belső falán lógó állatok, a személyzet vidám sárga egyenruhája, az ápolók elmaradhatatlan mókái a legtöbb esetben mosolyt csálnak a megszeppent kicsik arcára. Am hiába Micimackó, hiába Garfield és a többiek, az élet és halál között egyensúlyozó gyerekek életét ők nem menthetik meg. Ehhez szakértelem és nem utolsósorban felszereltség kell. Olyan, mint a babakocsié.

Szigeti Ildikó

A plüssmaci a személyzethez tartozik